

РЕШЕНИЕ

№ 1571

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 8-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА

при участието на секретаря Н.Л.В.
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА Административно наказателно дело № 20231110217879 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ВИКИ ТРАНС“ ЕООД срещу електронен фиш № 8504443192, с който на „ВИКИ ТРАНС“ ЕООД е наложено на основание чл.102 ал.2 ЗДвП вр. чл. 187а ал.2 т.3 вр. чл.179 ал.3б ЗП административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин / лева за нарушение на чл. 10 ал.1 т.2 ЗП.

В жалбата се посочват подробни съображения, касаещи незаконосъобразност на издадения електронния фиш.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, представлява се от адв. А.. Тя поддържа жалбата и доводите в нея. Иска от съда да отмени издадения електронен фиш. Претендира разноси.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрк. Д.. Той оспорва жалбата и доводите в нея. Иска от съда да потвърди издадения електронен фиш.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и наведените доводи, приема за установено следното от

фактическа страна:

На 14.02.2021г., бил издаден електронен фиш, за това, че на същата дата около 13:17ч, по А-6 КМ 50+427, с посока Намаляващ километър, включена в обхвата на платената пътна мрежа, ППС ВЛЕКАЧ ВОЛВО ФХ 4/2 т., с ДК № **** не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10 ал.1 т.2 ЗП, тъй като за него няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Настоящият състав прие за установена изложената фактическа обстановка въз основа на приложените по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Атакуваното наказателно постановление е от категорията на обжалваемите. Жалбата е депозирана в законоустановения преклузивен срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е **основателна**, като съображенията на съда в тази насока са следните:

В процесния случай не е спазена процедурата, предвидена в закона за ангажиране административно-наказателната отговорност на дружеството жалбоподател, тъй като за така вмененото на жалбоподателя нарушение АПИ, Национално ТОЛ управление няма процесуална възможност да издава електронни фишове и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административно-наказателната отговорност на субектите, предвиден в ЗДвП, респективно в ЗАНН.

В процесната хипотеза следва да се отчете, че единственото отклонение от общото правило за протичане на административно-наказателното производство чрез издаване на АУАН и НП е предвидено при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Ангажирането на административно-наказателната отговорност за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен

фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо. Нормите на чл. 179, ал. 3 и чл. 179, ал. 3б ЗДвП ясно се разграничават по между си, дефинирайки различни хипотези. Първата предвижда да се санкционира водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП. Втората предвижда ангажиране на отговорност на собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, включително в резултат на невярно декларирані данни. Очевидни са обективно съществуващите различия между двете норми досежно: субектите на отговорност, правно дължимото поведение и регламентирани в съответните разпоредби санкции. Недопустимо е в този тип производства прилагането на диференцираната процедура по чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, досежно конкретно извършеното нарушение по аналогия. Същото е в разрез с формалната процедура по ангажиране на административно-наказателната отговорност на лицата, правната сигурност и предвидимост. От тук следва извод, че за вмененото на жалбоподателя нарушение не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш, поради което отговорността му е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на АУАН и НП по реда на чл. 189е и следващите от ЗДвП.

Издавайки атакувания електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, вместо да състави АУАН и последващо НП, административно-наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, с което са накърнени правата на сочения нарушителя да упражни ефективно правото си на защита като възрази по смисъла на чл. 42, т. 8 и чл. 44, ал. 1 ЗАНН, представи доказателства в подкрепа на своите твърдения, оспори фактическите констатации на контролните органи. Издаването на електронен фиш за санкциониране на нарушението по чл. 179, ал. 3б от ЗП вместо съставяне на АУАН и последващо издаване на НП представлява съществено нарушение на процесуалните правила опорочило изначално административно-наказателното производство и съставляващо основание за отмяна на атакувания електронен фиш.

Следва да се отчете, че в процесната хипотеза е допуснато още е едно съществено нарушение на процесуалните правила, пряко рефлектиращо върху правото на защита на субекта на отговорността. В съставения

електронен фиш липсва описание на факти, очертаващи елементи от обективната страна на твърдяното нарушение – макар да е посочено какъв е бил размерът на дължимата такса чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, не е посочено по какъв начин същата е била изчислена. По този начин е осуетена възможността на субекта на отговорността да установи срещу какви факти следва да реализира защитата си. Същият, съобразно описаното в електронния фиш е субект на задължението за това, че като собственик на посоченото МПС е допуснал движение на посоченото МПС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за която не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, тъй като за ППС няма валидна маршрутна карта или тол декларация. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, посочва, че за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда такса за изминатото разстояние (тол-такса) за ППС по чл. 10б, ал. 3 от ЗП / ППС с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона – бел. съд/, даваща право на едно ППС да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол-сегменти, в които съответното ППС е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол-сегменти такси, като таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на ППС, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. Доколкото в електронния фиш се прави позоваване на чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП и се твърди, че не е заплатена именно тази такса, то във фиша е следвало точно и ясно да се посочи за конкретния път и съобразно данните на ППС в какъв размер е трябвало да бъде платена тол-такса. Освен това в електронния фиш няма посочени данни и за това какво е било конкретно изминатото разстояние, тол-сегменти, в които процесното ППС е навлязло, както и какъв е сборът на изчислените за съответните тол-сегменти такси. Съгласно чл. 10б, ал. 4 от ЗП размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени декларирани тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл. 10, ал. 7, или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут, като същата важи само за пътното превозно средство, чийто

регистрационен номер е бил правилно деклариран от собственика или ползвателя му. Съгласно ал. 5 на чл. 10б от ЗА, когато не е възможно да се установи действително изминатото разстояние поради причини, които не се дължат на техническа неизправност на поддържаната от Агенция "Пътна инфраструктура" Електронна система за събиране на тол такси, се приема, че съответното пътно превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа, в който случай собственикът или ползвателят заплаща максимална такса, определена в тарифата по чл. 10, ал. 6. Следователно дължимата такса за преминаването е определяема и то по начина, посочен в цитираната разпоредба и не само нейният размер е следвало да бъде отразен в електронния фиш, но включително с посочване начина на формирането ѝ. Вярно е, че в електронния фиш е вписано, че отделно от имуществената такса жалбоподателят държи и такса по чл. 10б, ал. 5 от ЗП в размер на 119 лева, но не може да се приеме, че това представлява ясно и точно посочване на размера на дължимата тол такса, която се твърди да не е била заплатена, тъй като не е посочено как точно е формирана тази стойност, колко километра е прието, че е изминало МПС, между кои две точки от платената пътна мрежа е отсечката, която е прието, че е изминало.

Липсата на конкретно посочване на размера на дължимата тол такса за конкретното ППС с ясно описание на начина на формирането ѝ на свой ред ограничава правото на жалбоподателя да разбере в пълнота фактическите предели на вмененото му нарушение, като узнае какъв размер на такса не е заплатил и защо се приема, че дължи такса именно в този размер.

Допуснатите нарушения са съществени, тъй като пряко рефлектират върху правото на защита на субекта на отговорността, осуетявайки възможността му да се защити. Същите не могат да бъдат санирани от съда в съдебната фаза на производството.

С оглед изхода на производството АПИ следва да заплати в полза на „ВИКИ ТРАНС“ ЕООД сумата от 780 лв., представляваща разноски за адвокат в производството.

Водим от горното на основание чл.61 ал.1 пр.3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш № 8504443192, с който на „ВИКИ ТРАНС“ ЕООД е наложено на основание чл.102 ал.2 ЗДвП вр. чл. 187а ал.2 т.3 вр. чл.179 ал.3б ЗП административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин / лева за нарушение на чл. 10 ал.1 т.2 ЗП.

ОСЪЖДА АПИ да заплати в полза на „ВИКИ ТРАНС“ ЕООД сумата от 780 лв., представляваща разноски за адвокат в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд- град София в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението от страните, че решението е изготвено, на основанията предвидени в НПК и по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____